

Žalba koju je 23. rujna 2013. podnio Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 11. srpnja 2013. u predmetu T-469/07, Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-511/13 P)

(2013/C 352/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (zastupnici: M.L. Catrain González, *abogada*, E.A. Wright, H. Zhu, *Barristers*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Hangzhou Durallamp Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Europska komisija, Osram GmbH

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

— ukine presudu i poništi pobijanu Uredbu u dijelu u kojem se primjenjuje na žalitelje;

— naloži Vijeću snošenje troškova žalitelja pred Općim sudom i u vezi s ovim postupkom.

Žalbeni razlozi

Ovom žalbom, žalitelji zahtijevaju ukidanje presude i poništenje pobijane Uredbe zato što je:

1. Opći sud pogrešno protumačio članak 9. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. ⁽¹⁾ („osnovna uredba”) („članak 9 stavak 1.”) zaključivši da je Vijeće ovlašteno primijeniti članak 9. stavak 1. *a fortiori* na situacije koje nisu obuhvaćene područjem primjene te odredbe (to jest, kada nema povlačenja zahtjeva nego samo prestane potpora za zahtjev). Široko tumačenje Općeg suda članka 9. stavka 1. nije poduprto ni tekstom ni općom shemom odredbi osnovne uredbi. Također mu proturječi praksa institucija u posljednjih 25 godina tijekom kojeg razdoblja je oslanjanje na članak 9. stavak 1., nakon povlačenja zahtjeva, uvijek dovodilo do prekida povezane istrage.

2. Opći je sud povrijedio pravo pogrešnim tumačenjem i, stoga, pogrešnom primjenom članka 4. stavka 1. i članka 5. stavka 4. osnovne uredbi („članak 4. stavak 1. i članak 5. stavak 4.”) prilikom definiranja „proizvodnje Zajednice”. To je dovelo do pogrešnog zaključka da se „većinski dio” ukupne proizvodnje Zajednice mora utvrditi primjenom samo jednog od dvaju pragova iz članka 5. stavka 4., tj. samo praga od 25 %. Pogrešna definicija „proizvodnje Zajednice” obezvrijedila je analizu štete koju provode institucije koja je, umjesto da je bila utvrđena na temelju učinka dampinškog uvoza na „proizvodnju Zajednice”, kako je određeno u članku 3. stavku 1. osnovne uredbi („članak 3. stavak 1.”) i definirano u članku 5. stavku 4.), procijenjena na temelju situacije „društva koje podupire zahtjev” ili „najvećeg proizvođača”. Nijedan od ovih izraza se ne koristi u osnovnoj uredbi u svrhu utvrđivanja „štete”.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 56, str. 1.) (*nesl.prij.*)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. rujna 2013. podnio Tribunal de première instance de Namur (Belgija) — Belgacom SA, koji je preuzeo postupak od Belgacom Mobile SA protiv Province de Namur

(Predmet C-517/13)

(2013/C 352/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Namur

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Belgacom SA, koji je preuzeo postupak od Belgacom Mobile SA

Tuženik: Province de Namur

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 13. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) ⁽¹⁾ tumačiti na način da ne dozvoljava da propis državnog tijela ili lokalnog predstavništva uvede, u proračunske svrhe različite od svrha ovog ovlaštenja, naknadu za infrastrukturu mobilnih telekomunikacija koja se koristi u okviru obavljanja djelatnosti pokrivenih općim ovlaštenjem dodijeljenim u provedbi ove direktive

(uz razliku, gdje primjenjivo, između slučaja kada je ova infrastruktura postavljena na privatnim dobrima i slučaja kada je ova infrastruktura postavljena na javnim dobrima) ?

2. Treba li se članak 6. stavak 1. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga tumačiti na način da ne dozvoljava da propis državnog tijela ili lokalnog predstavništva uvede, u proračunske svrhe različite od svrha ovog ovlaštenja, naknadu za infrastrukturu mobilnih telekomunikacija koja se ne nalazi u uvjetima navedenima u dijelu A Priloga navedenoj direktivi, posebno zbog toga što ne predstavlja administrativnu naknadu u smislu članka 12. ?

(¹) SL L 108, str. 21., (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str.72)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. listopada 2013. uputio Työtuomioistuin (Finska) — Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry protiv Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

(Predmet C-533/13)

(2013/C 352/18)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Työtuomioistuin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Tuženik: Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. Direktive 2008/104/EZ o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (¹) tumačiti tako da za nacionalna tijela, uključujući sudove, postoji dugotrajna obveza osigurati sa sredstvima koja su im na raspolaganju da nisu na snazi ili da se ne primjenjuju nikakvi nacionalni propisi ili odredbe kolektivnih ugovora koji su protivni nekoj odredbi Direktive?
2. Treba li članak 4. stavak 1. Direktive tumačiti tako da se protivi nacionalnom propisu prema kojem je primjena rada preko poduzeća za privremeno zapošljavanje dopuštena samo u izričito navedenim slučajevima poput ujednačavanja prevelike količine posla ili kod poslova koje ne mogu obaviti vlastiti radnici poduzeća? Može li se dugotrajna primjena rada preko poduzeća za privremeno zapošljavanje pored vlastitih radnika poduzeća u okviru uobičajenih radnih zadataka poduzeća kvalificirati kao zabranjena primjena rada preko poduzeća za privremeno zapošljavanje?
3. Koja sredstva stoje na raspolaganju sudu za ostvarenje ciljeva Direktive, ako se nacionalni propis smatra protivnim Direktivi, a radi se o kolektivnom ugovoru kojega moraju poštovati pojedinci?

(¹) Direktiva 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (SL L 327, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 280.).